

Pirtin Viesti

N:o 1 — 18.3.1982

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

40-vuotisjuhlille kokoontuneista toveriliittolaisista Helvi Valkonen muodosti suuren juhla-kuoron.

KIITOS

Nurmeksen evankelisen opiston johtokunta ja koko opiston väki kiittää sydämellisesti kaikkia niitä henkilöitä ja yhteisöjä, jotka eri tavoin osallistuivat opistomme 40-vuotisjuhlisiin 9.—10.1.1982.

Kiitämme kaikista tervehdyksistä ja sähköistä. Niitä toivat tai lähettivät mm. Karhun evankelinen opisto, Kaustisten evankelinen opisto, Kiteen evankelinen opisto, Loimaan evankelinen opisto, Keski-Suomen opisto, Itä-Hämeen kansanopisto, Nurmeksen seurakunta, Valtimon seurakunta, Nurmeksen ortodoksinen seurakunta, Kansainvälinen Kristillinen nuorisovaihto r.y., Suomen kansanopistoyhdistys, Jukolan Osuuskauppa, Nurmeksen Osuuspankki, Nurmeksen Osuusmeijeri, Lihakunta, Pohjois-Karjalan Karjalaisseurojen piiri r.y., Anneli ja Heikki Koukkunen, Tuulikki Lukkarinen, Isä Ambrosius, Tyne Niikko, Eero Moilanen, Maija-Liisa Pekkarinen, Laila Juntunen, Eine Mikkonen, Rauha Keränen, Kaarina Rätty, Sylvi Jaakkola, Suoma Koistinen, Ulla Lukkarinen, Sirkka Marjola, Marjatta Pöysti, Heikki Turunen, Helmi Nevalainen, M.O. Karttunen, Anneli Vaarala, Elina Kaipainen, Hilma Kerminen, Pauli ja Anne Kuittinen, Maria Kinos, Leila ja Samuli Kurkaa, Eero Solala, Ilmi Järvelin.

Juhlien esiintyjistä haluamme erityisesti kiittää Esa Timosta, Lauri Koskenniemeä, Kaisu Piirasta, Lea Ryyntästä, Katri Timosta, Maila-Kaarina Pennanen-Vesaa, joka kirjoitti juhlarunon, Aatto A. Koivistoa, Erkki Korhosta, Oili Poikosta, Eeva Tikkaa, Visa Ikosta, Toini ja Veikko Kettusta, Eevi Kyllöstä, Heikki Rantasaloa sekä juhla-kuorojen laulajia. Lisäksi

sydämellinen kiitos Aija-Leena ja Ilmo Rannalle korkeatasoisesta musiikki-illasta, jonka he pitivät opiston hyväksi tammikuun lopussa Nurmeksen rukoushuoneessa.

Erityisen kiitoksen ansaitsevat Helvi Valkonen, Osmo Urjanheimo ja Pertti Kokki. Helvi Valkonen oli juhlien pääjärjestäjä, joka yhdessä Osmo Urjanheimon ja Kyllikki Tiensuun sekä muun talonväen kanssa hoiti järjestelyt. Pertti Kokin ja Osmo Urjanheimon yhteistyön tuloksena syntyi opiston alkuaikojen esitelmä valokuvanäyttely. Sen kuvat olivat suurimmaksi osin peräisin Helvi Valkosen kansioista. Valokuvanäyttelyn pystyttäjien toiveena on saada opistoon liittyviä kuvia muiltakin. Jos Teiltä löytyy vanhoja kuvia, muuta materiaalia tai muistoja opiston tapahtumista, lähettäkää ne meille. Olemme alkaneet valmistautua 50-vuotisjuhlisiin.

Tavoitteenamme on saada aikaan opiston historiikki.

Juhlat osoittivat, että opistolla on iso joukko ystäviä ja tukijoita. Talon välle lähetetyt tervehdykset ja erityisesti kaikkien eri puolilta Suomea tulleiden vieraiden kokoontuminen yhteisiin tiloihimme oli varmaan juhlien kannustavin anti, sekä henkisesti että hengellisesti. Teidän kaikkien mukanaolo todisti meille, että opistotyömme on tärkeää. Kiitos. Kovista lähes 40 asteen tammikuuisista pakkasista huolimatta lauantaan muistojen iltaan kokoontui noin 150 henkeä ja sunnuntaiin pääjuhlaan yli 300 henkilöä. Suuresta ihmismäärästä huolimatta juhlissa oli perhejuhlan tuntu.

”Oi kiitos, Armahtaja ystävään seurasta, rakkaasta kodistani ja pyhän rauhasta. Sun armosasi on mä että aina olla saan Kristus-kalliolla, turvassa, murheeton” (Vk 675:5).

Juhlaväkeä juhlatuolla. Vasemmalta Erkki Korhonen, Lauri Koskenniemi, lääninhallituksen tervehdyksen tuonut maaherra Esa Timonen sekä Eero Solala.

KOKOUSKUTSU

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n vuosikokous pidetään opistolla sunnuntaina 28.3.1982 klo 11.00.

Esillä sääntöjen määräämät vuosikokousasiat sekä sääntömuutosten toinen käsittely.

Kohtavaarassa maaliskuun 15. päivänä 1982

HALLITUS

TOVERIPÄIVÄT

Marianpäivänä 28.3.1982

klo 10.30 kahvi

klo 11.00 toveriliiton vuosikokous

klo 12.00 jumalanpalvelus

klo 13.00 kirkkokahvi

klo 13.30 päiväjuhla, jossa puhuvat mm. rovasti Toivo Salomaa, kansanedustaja Erkki Korhonen ja piirisihteeri Pekka Lehikoinen. Musiikkiesityksiä.

Tervetuloa!

Opistoperhe keväällä 1982

Tammikuun 12. päivänä alkoivat jälleen uudet kurssit. Hakupapereita tuli runsaasti yli sata. Todistusten — matkailulinjalla lisäksi työ- ja matkailukokemuksen — perusteella opistoon valittiin noin viisikymmentä opiskelijaa. Kun kurssi alkoi, todettiin jälleen kerran, että kaikki opistoon valitus eivät olleetkaan aloittamassa täällä opiskeluaan. Lisäksi joka kurssin alussa muutama opistoon haueutunut lopettaa jonkin päivän kuluessa. Nyt kurssin ollessa puolessa välissä, meitä on täällä opistolla 43 opiskelijaa. Henkilökuntaa on 15. Näin ollen opistoväen lukumäärä on hieman suurempi kuin syksyllä.

Kieltenlinja 6 tyttöä, 2 poikaa: Anttilainen Susanna Lempäälä, Hartikainen Raija Iisalmi, Kangasniemi Marita Tampere, Laaksonen Matti Hyvinkää, Lassila Marjo Sotkamo, Martikainen Erkki Pyhäselkä, Niemelä Leena Suomenjoki, Tarén Tuula Eno.

Käytännön linja 12 tyttöä: Armila Anne Kuopio, Heinonen Anri Espoo, Jääskeläinen Ulla Kuopio, Karjalainen Eeva Raahe, Kauppinen Raili Pyhäselkä, Koistinen Marjukka Nurmes, Kortelainen Raija Nurmes, Kuittinen Anja Liperi, Lampio Johanna Tohmajärvi, Pölonen Taina Ilomantsi, Reittu Tarja Viekijärvi, Tossavainen Seija Iisalmi.

Matkailulinja 23 tyttöä: Aaltonen Raija Helsinki, Bovellan Aira Kiuruvesi, Harjula Pirkko Kärkölä, Hiden Henna Lahti, Holopainen Anne Rääkkylä, Huusko Jaana Kuopio, Hyppönen Marja Joutseno, Kainulainen Salla Savonranta, Karioja Sirkku Vantaa, Kokko Eeva Liperi, Melko Helena Lappeenranta, Nikkarila Aulikki Sodankylä, Piminäinen Sirkku Lieksa, Pulkki Pirjo Vilppula, Rantalainen Outi Kouvola, Salmi Anna-Maria Hämeenlinna, Takatalo Ulla Lahti, Toivanen Pirkko Lieksa, Turunen Eeva Kontiolihti, Vesterinen Riitta Nurmes, Viitanen Riitta Valkeakoski, Vinberg Riitta Kiuruvesi.

Opiskelijoita yhteensä joista ylioppilaita 36.

Älkää mukautuko, muuttukaa!

Älkää mukautuko tämän maailman mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista. Room. 12:2.

Tammikuun 9. ja 10. päivänä vietimme opistomme 40-vuotisjuhlaa. Lauantain "muistojen illassa" saimme mieliä sykähdyttävän tuulahuuden vanhoista "hyvistä ajoista." Laitoin tuon "hyvistä ajoista" lainausmerkeihin syystä, että meidän vanhempien on mielestäni aiheellista ajatella hiukan tarkemmin, mikä on hyvää, otollista ja täydellistä.

On tietenkin aivan luonnollista, että meille entisille oppilaille ja opettajille ne ajat, jolloin itse olimme opiston turvallisuudessa suojassa, ovat muistojemme "kulta-aikaa." Niin tuleekin olla. Tähän emme kuitenkaan saisi jäädä. Ei ole oikein, että vain muistelemme ja jäämme ajatuksissamme siihen hyvään, mitä oli. Tässä voi olla se vaara, että emme näekään sitä hyvää, mitä o n.

Saatamme unohtaa, että Jumala luo jatkuvasti uutta. — Elämä, sen uudet olosuhteet ja muutokset asettavat meidät uusien ratkaisujen eteen. Meidän on jatkuvasti kysyttävä, mikä on Jumalan tahto. Jos tämän unohdamme, voimme kadottaa uskomme. Unohdamme, että kaikki mikä tapahtuu, tapahtuu Jumalan sallimana. Epäusko hiipii mieleemme ja on vaarana, että hylkäämme armon. Epäilemme toistemme uskon olemusta ja aitoutta, koska se ei ilmene samanlaisina muotoina ja tapoina kuin silloin, kun me itse uskon tulimme ja siinä elämän löysimme.

Saatamme kyllä muistaa johdantona olevasta Roomalaiskirjeen kohdasta tuon alkuosan — älkää mukautuko tämän maailman mukaan — ja saatamme nuoremille jopa muistuttaa, mutta unohdamme kokonaan tuon loppuosan, joka velvoittaa meitä. Haluamme tuota "maailmanajan mukaan" mukautumista soveltaa vain niihin uskonnollisen elämän ulkonaisiin tapoihin, jotka ovat itsellemme niin tuntuja ja varmoja. Voimme joutua kiusaukseen, emmekä huomakaan, että itsekin olemme niin monen monessa asiassa mukautuneet tämän maailman ajan mukaan. Se on ollut niin mukavaa ja luonnollistakin. Edellytämme, että ne nuoret, jotka nyt ovat opistossa, olakseen uskossa, omaksuisivat ja eläisivät kristillisyyden samoin kuin me. Kun he eivät niin tee, saatamme epäillä, että he eivät voi olla uskossa. Voimme joutua epäuskon kiusaukseen. Herran rukouksen kuudennessa rukouksessa pyydämme: älä saata meitä kiusaukseen. Tämä on meille jokaiselle tarpeellinen pyyntö. Kun Luther selittää tätä rukousta, hän sanoo muun muassa näin: "Jumala ei to-

sin kiusaa ketään, mutta me rukoilemme tässä rukouksessa, ettei perkele, maailma eikä oma lihamme pettäisi eikä viettelisi meitä epäuskoon, epätoivoon tai muihin suuriin synteihin tai paheisiin." Ajattelen juuri tuota epäuskoa. Oma uskomme saattaa olla-kin epäuskoa Jumalan rajatomiin mahdollisuuksiin. Emme huomaa, että Jumalan huolenpito tämän ajan ihmisiin on sama, eilen, tänään ja iankaikkisesti. Olemme uskossamme epäuskoisia sekä Jumalan että kanssaihmitsemme suhteen. Toiseksi a...t-temme Lutherin selityksen sanontaa "suuriin synteihin ja paheisiin." Tiedämme, että Jumalan näkökulmasta katsottuna kaikki synnit ovat yhtä suuria. Ne erottavat Jumalasta. Kuitenkin on huomattava, että Lutherin selitys on tarkoitettu meille ihmisille, jotka asettelemme kaiken oman inhimillisen mittapuun mukaan. — Epäusko, kohdistuipa se Jumalan mahdollisuuksiin tai lähimmäistemme uskon mittailuun, kuuluu "suuriin synteihin tai paheisiin." Tätä luulen meistä itse kustakin, vallankin vanhemmista ihmisistä, löytävän varsin runsaasti. Näin ainakin itse tunnen.

Näihin ajatuksiin olen tullut erikoisesti kuluneen talven aikana, kun olen saanut olla opistolla. Olen voinut seurata elämää nykynuorten keskellä. Paljon meillä olisi oppimista ja itsetutkiskelun aihetta omassa asenteissamme. Jumalan työ jatkuu kaikesta meidän epäuskostamme ja puutteistamme huolimatta.

Paljon on opiston elämä muuttunut siitä ajasta, jolloin itse olin opistotyössä mukana: ei suinkaan huonompaan, vaan monessa suhteessa parempaan suuntaan. Ajattellen ihailen opiston nuoria opettajia, jotka antautuvat täysipainoisesti työhönsä ja sitä lämmintä ja välitöntä suhdetta, joka oppilaiden ja opettajien välillä vallitsee, sitä hiljaisista nöyryyistä ja arkuutta, jota he tuntevat työssään, kasvattajina ja opettajina. yhdessä he etsivät sitä, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää, otollista ja täydellistä. — Se, miten he siinä onnistuvat, on yksin Jumalan tiedossa. Meidän vanhempien opiston ystävien tehtävänä on muistaa opiston oppilaita ja opettajia rukouksin, luottaa heihin, tukea heitä; ei arvostellen, vaan rakastaen, tutkien, mikä on Jumalan tahto.

Rukoilkaamme Herraa taivaan ja maan, kun aika näin vaihtuu ja muuttuu. Hän auttaa käskyjä tottelemaan, kun voimaa ja tahtoa puuttuu, ja työmmeikin toimella toimittamaan, niin kauan kuin päivämme kestää.

Vk 679

Osmo Urjanheimo

Eeva Tikkan puheenvuoro 40-v. juhlassa 10.1.82

Opisto-aika - siitä jäi eläviä muistoja hyvin paljon

Tämä puheenvuoroni on samalla tervehdys opistomme 15. vuosikurssilla, olin täällä oppilana talvikauden 1955-56.

Ihmisen elämässä on ajanjaksoja, jotka jäävät muita paremmin mieleen, jotka erottuvat siitä tavallisesta elämän virrasta. Minulle opisto-aika oli sellainen — siitä jäi eläviä muistoja hyvin paljon. Eikä ainoastaan muistoja, vaan myös yhteyksiä aivan tähän päivään. Monen opistoverin kanssa on yhteys säilynyt, ja säilynyt on myös yhteys tähän opistoon — yhä edelleen tänne tulee mielellään. Haluankin kiittää kaikkia niitä, jotka ovat olleet vaikuttamassa siihen, että täällä oli silloin oppilana hyvä olla ja että tänne vieläkin on hyvä tulla.

Opistovuosi oli senkin takia erityisen mieleenjäävä, että olin silloin ensimmäistä vuotta poissa kotoa. Opistoon lähtiessä oli mielessä monia odotuksia ja toiveita, ja yksi niistä oli se, että uskon asiat täällä jotenkin selkenisivät. Ne olivat olleet minulle tärkeitä pienestä lapsesta asti, mutta niihin liittyi mielestäni myös paljon ahdistusta, syyllisyyden tunteita ja epävarmuutta. Juuri varmuutta, selvyttä odotin täältä saavani.

Se talvikausi täällä antoi-kin myös hengellisessä mielessä hyvin paljon. Ja koska mieli oli vastaanottavainen, ei tullut sellaista tunnetta että Jumalan sanaa meille tyrkittäisiin. Sitä annettiin niille jotka tarvitsivat, me tarvitsimme sitä. Perusasiat, ne tärkeimmät: sovitus ja kasteen armo, olivat olleet kirkkain ja yksinkertaisia. Kävin myös rippikoulun täällä opistossa, sain uudistaa kasteenliiton opiston alttarin edessä. Ajattelin silloin, että tästä on hyvä kasvaa eteenpäin.

Mutta usein olen joutunut miettimään, missä se kasvu oikein on, näkykö sitä ja onko sitä. Jotkut kasvit kasvavat maata pitkin suikeitaan — onko minun kasvuni sellaista, maata pitkin tapahtuvaa? Ja entä se elämän tärkein asia, se jonka piti olla niin selkeä ja yksinkertainen? Ihmisen mieli on niin monimutkainen ja tutkimaton, että se onnistuu kyllä tutkistamaan yksinkertaisen ja sumentamaan omilla pohjamu-

dillaan kirkkaan ja selkeän asian. Ja entä se varmuus, jota silloin ja myöhemminkin pyysin, missä se on? Tällaisia kysymyksiä on usein herännyt mielestäni, ja ehkä täällä on joku toinenkin, joka omalla kohdallaan on joutunut tällaista kyselemään.

Lukemattomat kerrat olimme opisto-aikana tällä tavoin yhdessä Jumalan sanan äärellä, milloin pienemmissä, milloin suuremmissa puitteissa. Niistäkin kerroista on jäänyt monia muistoja. Muistan vaikkapa Tirkkosen Ullan lausumassa Mirjami Lähteenkorvan runoa — sen nimeä en muista, mutta se liittyi ylösnousseen Jeesuksen ja Pietarin kohtaamiseen. Sen runon muistin myös viime kevättalvena, kun Israelin matkalla pysähdimme tuolla kohtausmispäikällä Tiberian järven rannalla. Sinne oli melkein rantaviivaan rakennettu pieni kivinen kappeli, kappelin keskelle alttarin eteen oli jätetty kappale rantakalliota. Siinä kalliolla oli kaksi kukkaruukua, molemmissa syklaamit. Matkanjohtajamme luki Raamatusta tuota kertomusta Kristuksen ja Pietarin kohtaamisesta — miten Jeesus kysyi Pietarilta kolme kertaa: "Olenko minä sinulle rakas?" ja Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kysyi tätä samaa asiaa kolme kertaa ja vastasi Jeesukselle: "Herra, sinä tiedät kaiken; sinä tiedät, että olet minulle rakas."

Ja Ullan lausuman runon säkeet nousivat mieleeni, ainoa säkeistö jonka siitä muistan: Mut tiedän laillas kuin on Jeesus hyvä kun vastaan käy hän päässä koivutien ja virkkaa, katsessansa hellyys syvä: oi vieläkö mä sulle rakas lien? Mä hiljaa sanon: tiedät, Herra, hyvin ett' olet mulle kaikkein rakkain sä. Hän karitsoista puhui katsein syvin ja kaikkein pienimmistä veljistä.

Katselin niitä syklaameja siinä kappelin kalliolla. Toinen niistä oli tuore ja hehkuvan punainen, toinen nuutunut ja haalistunut, sen kukat nuokkuivat allapäin. Otin ku-

van siitä kappelin sisältä, kukat tulivat kuvaan mukaan. Myöhemmin sitä kuvaa katsoessani ajattelin, että toinen kukka, se nuutunut, on kuin ihmisen rakkaus Jumalaa kohtaan, minun rakkauteni Vapahtajaa kohtaan. Se on kuitenkin olemassa, sitä ei voi eikä halua kieltää, on sanottava niin kuin Pietari: "Herra, sinä tiedät kaiken". Tiedät kaiken mitä minussa ja elämässäni on, tiedät mikä sen kukan on kuihduttanut — tiedät epäuskoni, epävarmuuteni, ja juuri siksi sinua tarvitsen.

Mutta se toinen syklaami sai mielen iloiseksi. Kun vastauksena rukoukseen se loisti siinä kalliolla niin kauniina ja hehkuvana, kuin kuvana Vapahtajamme rakkaudesta meitä kohtaan. Tuo kuvus Jeesuksen ja Pietarin kohtaamisesta on minulle lohdullisimpia kohtia Raamatussa. Se kirkastaa sitä, että me kuulumme Jumalalle, kuulumme Kristukselle itsestämme huolimatta, hänen ansionsa perusteella. Lohdullista on myös tietää, että meidät tunnetaan, meistä tiedetään kaikki, ja siitä huolimatta meitä rakastetaan. Sitä rakkautta ei mitata meille ansiomme mukaan, ei uskomme vahvuuden mukaan, ei meidän varmuutemme mukaan, ei oman rakkautemme palavuuden mukaan. Se loistaa myös uskossaan heikoille, epävarmoille ja epäonnistuneille. Se loistaa ja etsii, se on uskollista rakkautta, se on armoa. Sen turvissa me pelastumme, sen tunteminen on meille tärkeintä. Ja olen ajatellut, että siinä rakkautessa on se varmuuskin, mutta jota en ole itsestäni löytänyt. Ihmeellisellä tavalla se rakkaus pitelee meistä kiinni — ei päästä lähtemään, ei päästä joutumaan tuhoon, se kutsuu aina takaisin. Sen rakkauten kutsumina mekin nyt olemme täällä. Meitä ei ole hylätty, me olemme Jumalan rakastamia — tästä nämäkin juhlat ovat olleet meille vakuutuksena. Jumala on taas puhunut meidän sydämillemme, työntänyt sanallaan syrjään niitä esteitä, joita siellä on ja jotka hän tuntee paremmin kuin me itse. Meidän ei onneksi tarvitse olla itsemme varassa — me saamme olla armon varassa, meidän kaikki toivomme on siinä.

Osmo Urjanheimo

Eeva Tikka

Kalsu Piirainen

Muista SLEY:n kirjat, lehdet, levyt ja kasetit

Tervehdykseni 40-vuotiaalle opistolle!

Tervehdin minä sinua, opinahjoa oivallista Kohtavaaran kainalossa, Lipinlahden liepehillä! Olet uudeksi uhonnut, komeaksi kerrassansa neljä vuosikymmentä takana taivalta jo taitettuna.

Vaiheet on vaikeat koettu, ahdistukset aikamoiset aloitettaessa Haikolassa, maalaistalossa harmajassa. — Ette kai pane pahaksi, vaikk' oon hetken muisteloissa tuossa tutussa talossa; opistokodissa omassa.

Muistelen usein mennyttä, arvioin myös aikaa uutta. Tiukkaa teki ruokapuoli, oli opettajilla kova huoli mistä perhe ruuan saisi, tarmokkaana touhuaisi.

Tiedot, taidot tarjolla opistolla oivalliset, käytännössä koetellaan, teoriassa opetellaan, ettei kenenkään tarvitse sanoa: "Sillä on peukalo keskellä kämmettä."

Alkoi tunti tupasessa, tytöt istui pulpeteissa opetusta onasteli, kirjoitti ja vastaeli... Mutta, — leipuri ahkera paistoi leipiä uunissa. Hiki otsalla helmeili, uuni kuumuutaan uhosi.

Karkasi tuoksut tuvalle, vasi herahdi kielelle. Setvi siinä äidinkieltä, setvi, äläkä sekoa! Opettele ulkoa! Pidä ajatuksesi kurissa ja — harjoittele huolella!...

— Joudu jo tyttö poloinen, ota sangot joutuisasti kannan vettä kaunihiesti emännille keittiöhön! Säiliö myös täyttää muista! Pidä myöskin huoli polttopuista! — Mutta, — puut... Ne oli loppu, metsään meillä tuli hoppu.

Ja entäpä veto se justeerin, kun pystystä koivut me kaadettiin... Tuli luoksemme johtaja Salomaa, sotilaspastorin tunnuksin neuvomaan.

Pian taito oikea osattiin ja halkoja uuneihin läsättiin. Me elimme aikaa vakavaa, — oli miehet turvana isänmaan.

— Työpäivämme alkoi aamuviirillä ja rukouksella hartaalla. Yhdessä hiljaa pyysimme: siunaa Jeesus työmme ja toisemme, sä siunaathan kodin ja isänmaan, meitä neuvo oikein vaeltamaan! anna nöyrä ja oppivainen mieli, sinun kunniaksesi viritä kieli!

Oli toveri-illat ja kerhot meillä ja usein juoksimme Lipinlahden teillä.

Oli posti — ja — kauppa. Ja maidon haku. Joskus juoksimme kilpaa kuin Tiku ja Taku.

Oli kirkkomatkat ja konsertit, oli opintoretket ja visiitit. Me hiihimme myös yli Pielisen Juukaan, Vuokon kansakoululle saapuen. Se "bodaamista" oli meille, mäystin suksilla ladulla tarponelle.

Ystävät ruokaa ja kahvia toi, haihtui väsymys pois ja kauniisti Kanteleen laulut taas soi.

— Vierivät vuodet hiljalleen, moni kutsun sai kotiin taivaalliseen. Monet joukosta avioon ehti, aukesi elämäkirjassa uusi lehti, kun pienoista kasteelle kannettiin, rukouksin siunausta pyydettiin.

Vaiheissa elämän koettelemusten, tai saapuessa joulun tai juhannuksen usein opistoa muistimme kaivat. Oli toiveena päästä juhliille mukaan, lasten kaitisijaksi ei saapunut kukaan.

— — Vaihtuvi vuosikymmenet, — ovat lapset suuriksi varttuneet.

Hiukseni saaneet on hopeaa, eikä askelkaan enää joutuisaa. Lapsenlapsi suloinen, tarttuu mummin käteen turvalliseen, ja hänelle mummio kertoo nyt, kuinka Jeesus on aina rakastanut, ihan ristinpuulle kävi hän, että saisin iäisen elämän.

— — — Täällä paljon uutta ja outoa on meille, vuosikymmenien jälkeksi mukana saapuneille. Siionin Kannel yhä helkkyen soi, Kohtavaaran kunnaat tarinoi vaiheista aikojen menneiden ja armosta Herran Jeesuksen. Tule joukkoomme ystävä jokainen, kiitosvirteen äänesi liittäen!

Tämä juhlapäivä on kansanopiston, se siirtynyt on keski-ikäisten joukkoon. On tulipalonkin nähnyt kerran, mutta uudeksi kohosi armosta Herran! Paljon työtä, paljon rukousta, ja runsaasti taivaista siunausta on ollut vuosikymmenien myötä. Oi, Herra, siunaa kansanopiston työtä!

Maila-Kaarina Pennanen-Vesa

Matkaevästä

UUSI ISÄNMAA
(Säv. Vk. 560)

Auringon kirkkaan paisteen, Sen hehkun valtavan, Sen kimmellyksen, loisteen Ja lämmön ihanan Jo täällä tuta saamme Ja nähdä työsi Sun. Ah' uuden Isänmaamme Kerran me näemme siunatun.

En aavistaa voi tällä Sen ihanuuttakaan, kun olen lapsi vielä Vain tämän, kuolon maan. Vaan verellä Sä ostit lapseksi taivahan, Perilliseksi nostit: Saan nähdä uuden Isänmaan.

Mun aina anna muistaa Auttuuta taivahan. Näin synnin kiusat voittoa, Etten jää vaivahan. Sä, Isä, Poikas meille Pelastukseksi loit. Lapsilles langenneilla Veressään pääsyn Kotiin soit. OSP

Kolehdit ja reliefikeräys

Sunnuntaina 10.1.1982 kirkkokolehti tuotti 1164,15 mk. Opistolla kerätyt kolehdit tuottivat puolestaan 2236 mk. Lahjakorttien ja lahjoitusten tuotto oli 2250 mk. KIITOKSET KAIKILLE LAHJOITTAJILLE AVUSTAJA. Rahat käytetään opiston toiminnan tukemiseen.

Juhlien yhteydessä heräsi ajatus reliefin hankkimiseksi opistolle. Se päätettiin tilata taiteilija Uuno Poikoselta. Keräys reliefiä varten on tähän mennessä tuottanut 805 markkaa.

Nuoren naisen päiväkirjasta vuodelta 1942

Tammikuun 12. pnä 1942. Nurmeksens kansanopistos. Täällä nyt siis olen ja olemme. Kaukolasta Kuumoon lähtiesäni en vielä tiennyt, että tänne tieni johtaisi. Tämä ajatus ja päätös tuli niin äkkiä mieleeni, etten uskonut itsekkään oikein tänne tuloani, ennen kuin olin täällä.

Niin, olemme siis tämän opiston ensimmäiset oppilaat ja kanta-asukkaat. Ehkä meidät joskus tämän talon historiassa mainitaan. Pieni on joukkomme tällä kertaa: vain 9 tyttöä, ehkä tulee vielä joku lisää.

Lauantaina oli alkajaisjuhla, jolloin tämä Suomen nuorin evankelinen kansanopisto pantiin alkuun. Juhlassa puhuivat rovasti Tammio, piirisihteeri Tenkanen sekä kanttori Tiainen. Johtajattareme (Helvi Valkonen) lausui tervehdyssanat. Vapaan sanan aikana paikkakuntalaiset käyttivät puheenvuoroja.

Kiitettiin Jumalaa, joka oli antanut tämän opiston aloit-tansa toimintansa, vaikkakin vaatimattomasti ja ulkonaisesti köyhissä ja vaikeissa

oloissa. Ehkä Jumala saa nyt olla enemmän keskeisenä, kun ulkonaiset olosuhteet eivät niin paljon kiinnitä huomiota.

Illalla tuli talousopettaja ja aivan yllättäen johtajamme, pastori Salomaa. Hän tuli suoraan rintamalta, lomalle vain.

Eilen oli sunnuntai. Pidet-tiin jumalanpalvelus. Johtaja puhui. Illalla oli sitten ensimmäinen toveri-illat. Esitimme kolmiäänistä laulua.

Tänään maanantaina oli herätys jo klo 5.30.

Tästä paikasta vielä: Talo on vanha maalaistalo, jossa on suuri tupa, jossa nukumme sekä keitetään. Tätä käytetään myös luokkana. Tuossa yläpuolella kohoa jylhän kaunis Kohtavaara ja alapuo-lella on kaunis järvi. Paikka on siis erittäin kaunis...

Jumala siunatkoon tämän opistoajan.

Maaliskuun 12. pnä 1942. Uhkaako meidän opisto-astamme tullä loppu kesken kaiken? Meitä vaanii nälkä. Antaako Jumala niin käydä?

Oi Herra, minä ja me kaikki pyydämme, että antaisit meille ruokaa, ettei tarvitsisi kesken lähteä täältä. Uskomme että kuulet pyyntöämme. Aamen.

Huhtikuun 26. pnä 1942 Viimeisenä sunnuntaina opistolla. Onko se tosiaan totta, että tämä ihana aika on nyt loppussa kohta.

.....On mitä ihanin kevät-aamu. Heräsin siihen, kun auringonsäteet sattuivat silmiini Kohtavaaran takaa. He-ti muistin, että tämä on viimeinen sunnuntiaamu.....

Sunnuntiaamuista ovat jääneet ihanat muistot. Sil-loin on aina saanut nukkua kauan.....

Niin, monet monet ihanat muistot täältä jäävät mieleen. Hyvä on Jumala ollut ja siunannut tämän ajan näin, että saimme ruokaa silloin, kun se oli loppumaisillaan. Leipä on kyllä melkein nytikin loppussa. Akanaleipää on ollut pöydässä, sitä ei oikein voi syödä. Mutta on sentään muuta ruokaa ollut vielä. Lanttu, jota olemme syöneet yksistään

kuukausimääriä, on hyvää. Olemme siis eläneet aivan tänne asti, ja kyllähän Jumala auttaa meitä loppuunkin asti.

..... Nämä tunnot ja tunnelmat saimme kuulla ja kokea viettäessämme opistomme 40-vuotisjuhliä tammikuun alus-sa. Muistojen aarteet ovat Kaisu Piiraisen päiväkirjan lehdistä.

Olemme opistolla ryhtyneet valmistautumaan jo viisikym-menvuotisjuhliä varten. Niihinkään ei ole enää kauan! Olemme ottaneet suunnitelmiamme opiston historiikin kirjoittamisen, ja siksi toivoisimme, että Te, hyvät entiset opiskelijat, kaivaisitte esiin omat päiväkirjanne ja lähettäisitte meille muisteluksianne ja kokemuksianne opiskelua-jaltanne. Niistä syntyisi ihana muistojen kokoelma.

Eikä yllä oleva Kaisun teksti olekin oiva esimerkki siitä, mitä aarteita teillä on hallus-sanne.

Yhteistyöterveisin
Opistoväki

Kisailua

Lieksan kristillisen opiston ja Nurmeksens evankelisen opiston hiihto-, tikanheito- ja potkukelkkakilpailu 21.1.1982.

Tulokset:
Opiskelijat: Lieksan kr. opisto 19.30 (9 sakkokierrosta), Nurmeksens ev. opisto 23.00 (2).

Opettajat ja henkilökunta: Nurmeksens ev. opisto 12.35 (5), Lieksan kr. opisto 18.40 (9).

Yhteistulos: Nurmes 35.35 (7), Lieksa 38.10 (18).

Pirtin Viesti

Nurmeksens evankelisen opiston toveriliitto r.y:n julkaisu

Kolme numeroa vuodessa, Tilausmaksu 15 mk.

Päätoimittaja:
Paavo Kukkonen
Valokuvat:
Paavo Kukkonen

Osoite:
Opisto, Linja 1/12
75500 Nurmes
Puh. 976-30007, 30012
Postisiirotiili Ku 82253-4

Painopaikka:
Nurmeksens Kirjapaino Oy
offsetrotatio 1982

Evankeliumijuhlat Virroilla 2.-4.7.1982

Vietä juhannus opistolla ja osallistu samalla perhekouluun

Ensi kesänä juhannuksen aikaan 23.-27.6. opistolla järjestetään seurakunnissa jo tutuksi tullut ja suosittu perhekoulu. Tämä kurssi tarjoaa esim. perheelle mahdollisuuden viettää juhannus täysihoidossa kauniissa pohjoiskarjalaisessa maisemassa, ja samalla vanhemmat voivat perhekouluissa löytää uuden kasvatustieteen tai apua kasvatukseen. Tervetuloa Gordonin perhekouluun!

Mitä Gordonin perhekoulu on?

Perhekoulun ohjaaja pastori Lauri Virkkunen selostaa koulua. Lasten kasvatuksessa käytetään usein menetelmää, jossa vanhemmat ratkaisevat asiat lasten puolesta. Lasten kasvaessa tehtävä vaikeutuu. Vanhemmat joutuvat jonkinlaiseen poliisirooliin, perheen ihmissuhteet näivettyvät, koska lasten tarpeita ei

oteta huomioon ja lapsilla on itsenäistymisvaikeuksia.

Toisaalta tavallista on se, että lapset ovat oppineet keinot, joilla he pääsevät päättämään kaikista asioista. Vapaamielisyyden merkeissä alkanut kasvatus on päättynyt mielivaltaan. Vanhemmat katkeroituvat, koska heidän tarpeitaan ei oteta huomioon ja perheen ihmissuhteet kärsivät. Lapsillekin tlanne on hankala, koska he eivät opi toisen ihmisen kunnioittamista eikä vastuullisten ratkaisujen tekoa. Joskus käy niin, että vanhemmat käyttävät voimissaan ollessaan ensimmäistä ja väsyneinä ollessaan toista menetelmää. Arvata saattaa, että tulos on sekava.

Gordonin perhekouluissa vanhemmille on tarkoitus opettaa uusi kasvatustieteen menetelmä, jossa sekä vanhemmat että lapset voittavat. Kysymyksessä on kasvatuksen kolmas menetelmä.

Miten Gordonin perhekoulu on syntynyt?

Kurssi perustuu amerikkalaisen tohtori Thomas Gordonin kirjoihin "Viisaat vanhemmat" ja "Viisaat vanhemmat kertovat" (Tamm). Thomas Gordon alkoi hahmotella ja toteuttaa kurssia

1962. Nykyään kurssin ohjaajina toimivat sitä varten koulutetut henkilöt ja näitä kurseja on pidetty Yhdysvalloissa lähes 1/2 miljoonalle vanhemmalle, sekä nykyisin jo monissa muissakin maissa, mm. Suomessa. Kurssi merkitsee kirjassa kuvattujen taitojen opettamista käytännössä.

Keille perhekoulu voi olla hyödyksi?

Perhekouluun voi osallistua jokainen vanhempi, joka haluaa oppia taitoja, joita vanhempana tarvitsee ja samalla kasvaa vanhempana. Kurssille voi tulla yksin, puolison kanssa tai koko perheen voimalla. Lastenhoito on järjestetty. Perhekoulu voi olla hyödyksi monille vanhemmille, jotka tuntevat omissaan melko mukavasti, mutta haluavat toimia vielä paremmin, tai vanhemmille, joilla on ongelmia lastensa kanssa. Lasten ikä voi vaihdella hyvin nuorista murrosikäisiin.

Pitäisikö molempien vanhempien käydä perhekoulu?

Mikäli mahdollista, molempien vanhempien olisi hyvä tulla kurssille. On havaittu, että tulokset paranevat, jos yritys on molempien yhteinen. Tämä ei suinkaan ole mikään vaatimus.

Onko perhekoulu ryhmäterapiaa?

Ehdottomasti ei. Perhekoulu on oppimista. Perhekoulun ohjaajat opettavat tiettyjä taitoja ja menetelmiä. Vanhempia ei painosteta puhumaan omista perheongelmistaan. Heitä opastetaan käyttämään uusia taitoja, joita he voivat välittömästi soveltaa arkipäivän ihmissuhteissa.

Mitä kurssi maksaa?

Viiden päivän kurssi majoituksineen ja täysihoidoineen maksaa 475 mk/kurssilainen. Hinta ei sisällä liinavaatteita, jotka saa tarvittaessa vuokrata opistolta, eikä mahdollisia lisäyöpymisiä ja ylimääräisiä aterioita. Lisäksi kurssin materiaali paketti maksaa 80 mk/hlö. Mikäli puoliset yhdessä osallistuvat kurssille, toinen saa paketin 40 markalla. Siis kurssin hinta kokonaisuudessaan on 555 mk/kurssilainen ja puolisoalennuksineen 515 mk. Alle 4-vuotiaat lapset pääsevät ilmaiseksi. 4-11-vuotiaat lapset joutuvat maksamaan täysihoidosta 200 mk.

Kuka toimii perhekoulun ohjaajana?

Kaikkialla Gordonin perhekoulun ohjaajina on Thomas Gordonin Effectiveness Inc:n antama koulutus ja ohjaajavaltuus. Opiston perhekoulun ohjaajana toimii pastori Lauri Virkkunen Helsingistä. Tervetuloa mukaan perhekouluun ja samalla viettämään juhannusta opistolla. Kurssin aikana järjestetään opiston perinteinen juhannusjuhla.

Kesäkurssit 1982

3.-7.6. Eläkeläisten kesäkansanopisto

Kurssin johtajina Eeva ja Erkki Korhonen. Ohjelmassa raamattutunteja, laulu- ja kannelryhmä, toivelaulukonsertti, seuratilaisuuksia, retki, liikuntaa ym. Mukana myös Elias Turunen, Aarno Kartila, Onni ja Kaarina Kuivalainen, Timo Raijas, Ritva Koistinen, Kalevi Tanskanen, Lea Koivisto ym. Kurssi järjestetään yhdessä Kristillisten Eläkeläisten Liiton kanssa. Kurssimaksu 380 mk.

15.-22.6. Kuvataidekurssi

Henkilö- ja maisemamaalausta taitelija Reijo Turusen johdolla. Kuvanveiston alkeita opettaa taitelija Kari Ovaska. Kurssi järjestetään yhdessä Maaseudun Sivustysliiton kanssa.

23.-27.6. Gordonin perhekoulu

Suomessa monin paikoin menestyksellisesti käytetty Gordonin perhekoulu kesäkurssina. Tule oppimaan aitoa itseilmaisuutta, todellista toisen kuulemistä ja seläistä ongelmien ratkaisua, joka yhdessä hyväksytään. Perhekoulu opettaa vanhempien vallan tai lasten mielivallan tilalle kolmannen, yhteisymmärryksen tekemisen menetelmän. Kurssi on tarkoitettu koko perheelle. Lastenhoito on järjestetty. Johtajana on pastori Lauri Virkkunen. Kurssimaksu 555 mk ja puolisoilta 515 mk. Se sisältää osanottajille välttämättömän materiaali-paketin.

28.6.-2.7. Laulukurssi

Musiikkiteoriaa, äänenmuodostusta, säveltapailua, laulu- ja kuorolauluharjoittelua. Myös yksilöllistä ohjausta. Kouluttajana DL, säveltäjä Ahti Kuorikoski. Kurssimaksu 475 mk.

28.6.-8.7. Kudontakurssi

Kurssi on tarkoitettu vasta-alkajille ja aikaisemmin kutoneille. Kurssilaiset voivat itse valita, mitä haluat kutoa. Ohjaajana KTeO Aune Surakka. Kurssimaksu 850 mk.

5.-9.7. Rentoutuskurssi

Kurssilla käytetään Finnmessage-menetelmää, jossa pääpaino on kehon kunnon ja joustavuuden lisäämisessä. Siinä opetetaan kehon tarkoituksellista käyttöä työssä ja vapaa-aikana. Käydään läpi myös eri menetelmiä, joilla itse voidaan vaikuttaa omaan terveydentilaan ja hyvinvointiin. Kurssilla syöään yksinkertaisesti ja terveellisesti — ei lihaa, kalaa, kananmunia eikä muita maitotaloustuotteita kuin juurttia. Asiantuntijana Lisi Suokkonen. Kurssimaksu 650 mk.

13.-19.7. Karjalaisen kulttuurin kurssi

Kurssin teemana on Kalevala. Mukana mm. Heikki Kirkinen, Heikki ja Tuulikki Hosia, Matti Hiltunen, M.O. Karttunen, Reijo Pajamo, Heikki Koukunen, Leea Virtanen, Ritva Koistinen, arkkipiispa Paavali, Hannu Loima, Seppo Knuutila, Senni Timonen, Seppo Huononen. Kurssin aikana tehdään retki Murtovaaran talomuseoon ja hierinkivimyllyyn Valtimolla, Karelia Novaan, Kuokkastenkosken Rautaruukiin. Kurssin lopussa mahdollisuus osallistua Iljan praasniekkaan Ilomantsissa. Kurssimaksu 695 mk ei sisällä retkiä.

19.-25.7. Paastokurssi

Viiikko tuorehempuuston, hiljentyneen ja rentoutumisen merkeissä. Kurssin ohjaajana Lisi Suokkonen. Kurssimaksu 740 mk.

26.-30.7. Kasvisruoanlaittokurssi

Kurssilla perehdytään ravinto-oppiin, aterioiden suunnitteluun ja tavallisen jokapäiväisen kasvisruoan valmistukseen, myös raakaravinnon käyttöön. Kaikki ateriat valmistetaan itse. Samalla kurssi on myös yhdessäoloa, jossa luodaan kuva terveen elämäntapojen kokonaisuudesta. Liikuntaa ulkona, keskustellaan ja rentoudutaan välipaloiksi. Asiantuntijana Lisi Suokkonen. Kurssimaksu 650 mk.

26.-30.7. Vieraiden kielten tehokurssi

Englantia ja ruotsia. Tarkoituksena on käytännön kielitaidon kehittäminen kuullun ymmärtämiseen sekä kirjalliseen ja suulliseen ilmaisuun valmentamalla. Opettajana Cristy Holton, M.Ed. USA:sta ja HuK Karin Bergman. Kurssimaksu 475 mk.

1.-8.8. Englannin kielen kurssi

Kurssilla keskitytään käytännön kielitaidon kehittämiseen. Tasoryhmät, alin taso 2-3 vuotta kieltä opiskelleet. Mukana ryhmä englantilaisia. Opettajana Arja ja Walther Bacon. Kurssimaksu 810 mk.

25.-29.8. Saksalais-suomalainen kurssi

Mukana ryhmä saksalaisia nuoria. Saksankielensä kehittämistä ja karjalaisuudesta kiinnostuneet suomalaiset nuoret voivat osallistua. Sopiva kielimatkan kohde! Puolihoito 70 mk/vrk.

Siiri-Elma Tolvanen:

Terveisiä Lohtajalta

Viime kesän valtakunnalliset evankeliumijuhlat vietettiin Lohtajalla 26.-28. kesäkuuta. Nurmeksesta juhlilla mukana oli mm. Siiri-Elma Tolvanen.

Lohtaja sijaitsee Vaasan läänin pohjoisosassa, Pohjanlahden rannalla. Kunta on pieni, noin 2900 asukasta. Siitä huolimatta suurten juhlien järjestely oli erinomainen. Lohtajalaiset sanoivatkin, että jokainen paikkakuntalainen on auttanut juhlien järjestelyssä.

Me nurmeslaiset lähdimme Lohtajalle lauantaiaamuna kuumolaisten linja-autossa. Olimme perillä ennen kello 13 alkavaa radioitavaa tilaisuutta. Ehdimme sitä ennen nähdä eri evankelisia opistoja esittelevän "kansanopistojunan", joka kiersi juhla-alueita ja lopuksi marssi ympäri opistojen mainostaulua.

Juhlien tunnus oli: "Kristus on elämä." Tunnus oli tekstattu esiintymislavalle, juhlaporttiin ja -merkkiin. Monet puhujat käsittelivät tunnusta esityksissään.

Lauantain päiväjuhlan jälkeen oli illalla seura Ohtakarinen leirikokouksessa. Siellä puhujina oli mm. Kyllikki Tiensuu.

Sunnuntain pääjuhlassa piispa Olavi Rimpiläinen avustajineen toimitti lähetien matkaansuunaamisen. Tilaisuus oli vaikuttava ja harras. Miellyttävän lisän pääjuhlaan antoi lasten esiintyminen. Lapset tulivat ohjaajineen kä-

sissään Suomen, Japanin, Kenian ja Uusi-Guinean pienoisliput. Lastenjuhlan tunnus "Jeesus antaa ilon" tuli ilmi jo lasten ilmeistä ja lauluista.

Musiikilla oli juhlissa huomattava osuus. Esiintymässä oli monia laulu- ja soitinyhtyeitä, kuoroja ja juhlakuoro, joka muodostui monien kaupunkien evankeliumiyhdistysten kuoroista. Juhlaesitelmän "Pyhä kaste — suoja taistelutentillä" piti evankelisen raamattukoulun johtaja Väinö Uusitalo. Muistiinpanoistani keskeisin lause: "Kun Kristuksen verellä olemme lunastetut, olemme kastetut ja uskomme Kristukseen, ei mikään voi meitä estää pelastumasta, paitsi luisuminen epäuskoon."

Sunnuntaina päivällä me Nurmeksen ev. opiston toveriliittolaiset kokoonnuimme Lohtajan evankeliselle rukoushuoneelle. Johtajistamme Helvi Valkonen ja Kyllikki Tiensuu olivat paikalla. Oli hauskaa tavata vuosien takaisia ystäviä ja vaihtaa kuulumisia. Lauloimme Kanteleesta ja lopuksi yhdyimme rukoukseen. Päätimme tulevalla juhllillakin, Virroilla, kokoontua samalla tavalla. Tule mukaamme juhliksi ensi kesänä. Opistokodissa ollessamme lauloimme usein "Yhtehenkö tulla saamme..." On hyvä ja tarpeellista kokoontua juhliksi Sanan ääreen, virkistäytymään henkisesti ja hengellisesti yhteisestä uskosta.

Muista opiston perinteinen juhannusjuhla 25.6.1982